

Το σύντομο καλοκαίρι της Μπετίνας.

Η Μπετίνα Τ. είχε ακούσει για την Ιο απο φίλους της. Δανέζα, 18 χρονών παρά κάτι, μόλις είχε τελειώσει το σχολείο στην Κοπεγχάγη -και θεώρησε καλή την ευκαιρία να κάνει ένα μήνα διακοπές στην Ελλάδα, συν λίγες ώρες δουλειά, συν στέγη, συν διατροφή. Αυτό τουλάχιστον υποσχόταν το "γραφείο" στην Δανία -τα ίδια πάνω κάτω επιβεβαίωνε το "γραφείο" και στην Αθήνα.

Τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Η Μπετίνα Τ. βρέθηκε στο εξοχικό του κυρίου Αλέξανδρου Π., για να προσέχει την οχτάμηνη κόρη του. Εναντι 75 χιλιάδων για αυτόν τον ένα μήνα, που τον αποτελούσαν όμως ακριβώς 31 μέρες και νύχτες διαρκούς επιφυλακής, εικοσιδύο ώρες το εικοσιτετράωρο. "Εσωτερική" για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, μιάς που ο κύριος Αλέξανδρος Π. μετά της κυρίας του, ύστερα από έναν δύσκολο και κουραστικό χειμώνα ήθελαν να χαρούν τις διακοπές τους. Μιάς που στην υπηρέτρια αναγκάστηκαν να δώσουν άδεια, να πάει στην άρρωστη μάνα της, κάπου στη Ρωσία.

Ο κύριος Αλέξανδρος Π. ήταν ένας σαραπεντάρης μηχανικός, αριστέρος στα νιάτα του και συνδιαγαλίστης, αυτό που λέμε "άνθρωπος με ευαισθησίες". Εξήγησε λοιπόν στην Μπετίνα Τ. ευγενικά τα καθήκοντά της, που στο κάτω κάτω δεν ήταν ιδιαίτε-

ρα κουραστικά - της το εξήγησε κι αυτό. Πρόσθεσε πως θα μπορεί να είναι ελεύθερη δυό ώρες κάθε μεσημέρι, να κάνει το μπάνιο της ή τη βόλτα της...

Ετσι η νεαρή Μπετίνα Τ. βρέθηκε μπροστά σε ένα λογαριασμό περίπου εξήντα ωρών διακοπών, για ένα μήνα, έναντι δεν ήξερε κι αυτή πόσων ανιάς. Απολάμβανε τον ήλιο στη βεράντα του εξοχικού, μαύρη απόλαυση δηλαδή, και ώρες ώρες την έπιαναν τα κλάματα και μιά διάθεση να σηκωθεί να φύγει. Αλλά ο κύριος Αλέξανδρος Π. θα πρέπει να το είχε σκεφτεί κι

αυτό -της είχε κρατήσει το διαβατήριο. Και πού να πάει άραγε η Μπετίνα, χωρίς διαβατήριο και χωρίς λεφτά; Ασε που θα μπορούσαν να την κατηγορήσουν πως έλλειψε κιόλας τίποτα...."Κάνε υπομονή, κάμε..." έλεγε παραμιλώντας από μέσα της "θα περάσει ο μήνας και θα φύγεις..."

Αλλά ούτε και η υπομονή δούλεψε. Ενα βράδυ ο κύριος Αλέξανδρος Π. και η κυρία του γύρισαν πολύ νωρίτερα από ό,τι συνήθιζαν, γιατί η κυρία ήταν αδιάθετη. Και έπεσαν έτσι απροειδοποίητα πάνω στην Μπετίνα Τ. που καθόταν με έναν εξίσου νεαρό φίλο της στη βεράντα, πίνοντας κιόλας απο το ουίσκυ του κυρίου. Ο οποίος κύριος κράτησε τον θυμό του μέχρι ο νεαρός να "χαθεί", για να αρχίσει αμέσως μετά την ανάκριση.

Η Μπετίνα ήθελε να κλάψει πάλι, αλλά έπρεπε να απαντάει...-ναί... Θανάσης λέγεται... τον γνώρισα στη θάλασσα... είναι λίγο μεγαλύτερος μου... πόσο; δύο χρόνια... ναι... δουλεύει σε ένα μπαρ... όχι... φίλοι είμαστε... τί ήθελε; να μου κάνει παρέα...

Ο κύριος Αλέξανδρος φόρεσε το αυστηρό του ύφος, κάτι από συνδικαλιστή που προβάρεται για πατέρας, θυμήθηκε πως σαν εργοδότης με εναισθησίες πρέπει να δείχνει ενδιαφέρον για τους υπάλληλούς του, και στοργικά άρχισε να εξηγεί στην Μπετίνα...

Που δεν ήθελε να ακούει, εξάλλου δεν ήξερε πόσο σοβαρό πράγμα ήταν η αριστερά στην Ελλάδα, αλλά... αυτό που έκανες ήταν ανεύθυνο... κοίμα γιατί φανόσουν κατασταλαγμένη κοπέλα... και που ξέρεις τί είναι αυτός ο Θανάσης... μα σας είπα, φίλος μου... μη με διακόπτεις σε παρακαλώ... ξέρεις κυκλοφο-

ράνε τόσοι και τόσοι... και εν πάσει περιπτώσει το πρόβλημα δεν είναι το ουίσκυ... αλλά πώς μπορεί να μπαίνει κάποιος άγνωστος στο σπίτι... και φυσικά είναι το μωρό που θέλουμε να προσέχεις... αμα κλάψει και δεν το ακούς; τί θα γίνει;... Μα... δεν έχει μα και ξεμα, είναι υπεύθυνη η θέση σου... αλλά σου μιλάω και για το δικό σου το καλό... υπάρχουν διάφοροι ανήθικοι και συ είσαι μικρή... ας μην πούμε τώρα για το έιτζ...

Η Μπετίνα άκουγε αδιάφορα, το μόνο που την ένοιαζε ήταν να τελειώσει ο εξάψαλμος, όχι όμως, ο κύριος Αλέξανδρος Π. φύλαγε το καλύτερο για το τέλος ...εν πάσει περιπτώσει... επειδή έχω μιά ευθύνη και για σένα, είσαι εξάλλου ανήλικη ακόμα... θα κλειδώνω το σπίτι όταν φεύγουμε με την κυρία... και θα αφήνω το κλειδί στον περιπτερά απέναντι... θα σου δώσω το τηλέφωνό του για περίπτωση ανάγκης... έξω απο το σπίτι μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις... αλλά εδώ όχι... μπορείς να πηγαίνεις...

"Να πάω πού;" σκεφτόταν η Μπετίνα, Μπετίνα μπλού την είχε βγάλει ο Θανάσης εξαιτίας των γαλάζιων ματιών της που ήθελαν να κλάψουν, που θα τον έβλεπε τον Θανάση μόνο το μεσημέρι και πάλι όχι σίγουρα μιάς και τον τράβαγε κι αυτόν το αφεντικό του, και σκυλόβριζε ύστερα ο Θανάσης, κι' έλεγε συνέχεια "τον μαλάκα, τους μαλάκες", αυτό έλεγε απο μέσα της και η Μπετίνα τώρα, αλλά δεν το είχε μάθει ακριβώς.

Το να γίνει απο "εσωτερική" κρατούμενη δεν το άντεξε όμως πολύ. Υστερα απο δυό μέρες το πήρε απόφαση πως εντάξει δεν θα μαζέψει τις 75 χιλιάδες, μάζεψε όμως φόρα, όση τέλος πάντων της επέτρεπαν τα δεκαοκτώ παρά κάτι χρόνια της και είπε στον κύριο Αλέξανδρο Π. πως δεν μπορεί άλλο, και να της δώσει το διαβατήριο και ό,τι έχει δουλέψει.

Και ο κύριος Αλέξανδρος Π. άρχισε να ωρύεται, όχι σαν σε αρχαία τραγωδία, πιό κομπιά, και να την βριζεί πως είναι αχάριστη, που αυτός τις φέρθηκε τόσο καλά, και τώρα φεύγει, και τον αφήνει στα χρύα του λουτρού, και εν πάσει περιπτώσει αν εκείνες τις δύο μεσημεριανές ώρες βόλτας τις κάναμε τρείς; ε; για σκέψον το, κοίμα

δεν είναι να χάσεις τη δουλειά;...αλλά τίποτα, η Μπετίνα ήταν ανένδοτη, και τα μάτια της ήταν όλο χαρά που επιτέλους, έστω και για λίγες μέρες θα έκανε τις ώρες της ό,τι ήθελε...σε παρακαλώ τουλάχιστον κάτσε δυο τρεις μέρες ακόμα, μέχρι να μου στείλει το "γραφείο" κάποιαν άλλη... καθόλου, ούτε λεπτό...

Κι' έτσι η νεαρή Μπετίνα δραπέτευσε.

Το ότι μιά βδομάδα αργότερα η λευκή και ολοκαίνουργια Rover του κυρίου Αλέξανδρου Π. βρέθηκε με τέσσερα λάστιχα σκασμένα θα πρέπει να θεωρηθεί συμπτωματικό γεγονός... αν και η νεαρή Μπετίνα μπλού κατά τη διάρκεια αυτών των ημερών όχι μόνο έμαθε την σωστή προφορά της λέξης μαλάκας, αλλά έδειξε επίσης μιά ιδιαίτερη εφευρετικότητα για την αντιμετώπισή του...

Διεύθυνση
επικοινωνίας:
Τ.Θ. 34220,
10029 Αθήνα

με
τ' αφεντικά
είμαστε
μιά οικογένεια

γιατί μας έκουνε γαμήσει τη μάννα

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΛΑΗΤΕΙΑΣ

ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΒΑΝΔΑΛΩΝ